

32004R0377

2.3.2004

URADNI LIST EVROPSKE UNIJE

L 64/1

**UREDBA SVETA (ES) št. 377/2004
z dne 19. februarja 2004
o vzpostavitvi mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 63(3)(b) in 66 Pogodbe,

ob upoštevanju pobude Helenske republike ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Načrt za upravljanje zunanjih meja držav članic Evropske unije, dogovorjen v Svetu na njegovi seji 13. junija 2002, predvideva vzpostavitev mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje, napotenih na delo v tretje države.
- (2) V sklepih zasedanja 21. in 22. junija 2002 v Sevilli je Evropski svet pozval k vzpostavitvi mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje držav članic pred koncem leta 2002.
- (3) Svet je na svoji seji 28. in 29. novembra 2002 sprejel sklepe o izboljšanju mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje, ob upoštevanju poročila predsedstva, ki kaže, da je mreža uradnikov za zvezo vzpostavljena v večini držav, pregledanih v poročilu, vendar tudi opozarja, da je treba to mrežo še naprej krepiti.
- (4) Evropski svet je 19. in 20. junija 2003 na zasedanju v Solunu poudaril potrebo po pospešenem delu pri sprejetju ustreznega pravnega instrumenta, ki bo čimprej in pred koncem leta 2003 formalno vzpostavil mrežo uradnikov za zvezo za priseljevanje v tretjih državah. Evropski svet se je skliceval tudi na pomembnost podatkov, ki jih mora priskrbeti mreža uradnikov za zvezo za priseljevanje pri razvijanju ocenjevalnega mehanizma za spremljanje odnosov s tretjimi državami, ki ne sodelujejo z Evropsko unijo v boju proti nezakonitemu priseljevanju.
- (5) Po zasedanju Evropskega sveta v Solunu je treba formalizirati obstoj in delovanje take mreže – ob črpanju izkušenj, pridobljenih pri delovanju tekočih projektov, vključno z mrežo uradnikov za zvezo za priseljevanje za Zahodni Balkan, ki jo vodi Belgija – s pravno zavezujočim

pravnim aktom, ki določa obveznost vzpostavitve oblik sodelovanja med uradniki za zvezo za priseljevanje držav članic, cilje takega sodelovanja, funkcije in ustrezne usposobljenosti takih uradnikov za zvezo, ter tudi njihove odgovornosti do države gostiteljice in države članice pošiljateljice.

- (6) Zaželeno je tudi formalizirati način, s katerim se ustrezne institucije Skupnosti obveščajo o dejavnostih mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje, tako da jim omogočijo izvajati ali predlagati take ukrepe, ki so morda potrebni za nadaljnje izboljšanje celotnega upravljanja kontrole oseb na zunanjih mejah držav članic.
- (7) Ob upoštevanju Sklepa Sveta 2003/170/PNZ z dne 27. februarja 2003 o skupni uporabi častnikov za zvezo, napotenih s strani organov pregona držav članic ⁽²⁾.
- (8) V zvezi z Islandijo in Norveško ta sklep, razen člena 8, predstavlja razvijanje določb Schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije, Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško o sodelovanju omenjenih držav pri izvajanju, uporabi in razvijanju schengenskega pravnega reda ⁽³⁾, ki spada na področje, omenjeno v točkah A in E člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo navedenega sporazuma ⁽⁴⁾.
- (9) Skladno s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, priloženega k Pogodbi o Evropski uniji in k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki je tako ne zavezuje in se zanjo ne uporablja. Ker ta uredba razvija schengenski pravni red na podlagi določb Naslova IV Dela III Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, se Danska v skladu s členom 5 navedenega protokola v roku šestih mesecev po tem, ko Svet sprejme to uredbo, odloči, ali jo bo izvedla v svojem nacionalnem pravu.

⁽²⁾ UL L 67, 12.3.2003, str. 27.

⁽³⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽⁴⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 31.

⁽¹⁾ UL L 140, 14.6.2003, str. 12.

(10) Združeno kraljestvo sodeluje pri tej uredbi v skladu s členom 5 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, in s členom 8(2) Sklepa Sveta 2000/365/ES z 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda ⁽¹⁾.

(11) Irska sodeluje pri tej uredbi v skladu s členom 5 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, in s členom 6(2) Sklepa Sveta 2002/192/ES z 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda ⁽²⁾.

(12) Sodelovanje Združenega kraljestva in Irske pri navedeni uredbi v skladu s členom 8(2) Sklepa Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 in členom 6(2) Sklepa Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 se nanaša na odgovornosti Skupnosti za sprejemanje ukrepov za razvoj določb schengenskega pravnega reda proti organiziranju ilegalnih migracij, pri katerih sodelujeta Združeno kraljestvo in Irsko.

(13) Ta uredba je akt, ki temelji na schengenskem pravem redu ali je z njim drugače povezan v smislu člena 3(1) Akta o pristopu iz leta 2003 –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. V tej uredbi „uradnik za zvezo za priseljevanje“ pomeni predstavnik ene od držav članic, ki ga na delo v tujino napoti urad za priseljevanje ali drugi pristojni urad, da bi vzpostavil in ohranjal stike z organi države članice gostiteljice z namenom prispevati k preprečevanju in boju proti nezakonitemu priseljevanju, k vrnitvi nezakonitih priseljencev in k upravljanju zakonitega priseljevanja.

2. Za namen te uredbe se kot uradniki za zvezo za priseljevanje štejejo tudi uradniki za zvezo, ki se ukvarjajo z zadevami priseljevanja kot delom svojih dolžnosti.

3. Uradniki za zvezo za priseljevanje se lahko napotijo na delo pri nacionalnih konzularnih organih držav članic v tretjih

državah ali ustreznih organih drugih držav članic, vendar tudi pri pristojnih organih tretjih držav ter tudi mednarodnih organizacijah za primerno obdobje, ki ga določi država članica, ki napoti na delo.

4. Ta uredba ne posega v naloge uradnikov za zvezo za priseljevanje v okviru njihovih odgovornosti na podlagi nacionalne zakonodaje, politik ali postopkov ali na podlagi posebnih sporazumov, sklenjenih z državo gostiteljico ali mednarodnimi organizacijami.

Člen 2

1. Vsaka država članica zagotovi, da njeni uradniki za zvezo za priseljevanje vzpostavijo in ohranjajo neposredne stike s pristojnimi organi v državi gostiteljici in vsemi ustreznimi organizacijami v državi gostiteljici, z namenom omogočanja in pospeševanja zbiranja in izmenjave podatkov.

2. Uradniki za zvezo za priseljevanje zbirajo podatke za uporabo na operativni ali na strateški ravni ali na obeh ravneh. Taki podatki se zlasti nanašajo na naslednje zadeve:

— tokovi nezakonitih priseljencev, ki izvirajo iz države gostiteljice ali ki potujejo prek države gostiteljice,

— poti, ki jih uporabljajo navedeni tokovi nezakonitih priseljencev, da bi prišli do ozemelj držav članic,

— njihov način delovanja, vključno z uporabljenimi prevoznimi sredstvi, vključevanjem posrednikov, itd.,

— obstoj in dejavnosti kriminalnih združb, vključenih v tihotapljenje priseljencev,

— incidenti in dogodki, ki so lahko ali lahko postanejo vzrok novih usmeritev pri tokovih nezakonitih priseljencev,

— metode, uporabljene pri poneverjanju ali ponarejanju osebnih dokumentov in potovalnih dokumentov,

— načini in sredstva za pomoč organom v državah gostiteljicah pri preprečevanju tokov nezakonitega priseljevanja ki izvirajo iz njihovih ozemelj ali ki prehajajo skozi njihova ozemlja,

— načini in sredstva za omogočanje vrnitve in repatriacijo nezakonitih priseljencev v njihove države porekla,

— zakonodaja in pravna praksa na zgoraj navedenih področjih,

— podatki, posredovani preko sistema zgodnjega opozarjanja.

3. Uradniki za zvezo za priseljevanje imajo tudi pravico do nujne pomoči pri ugotavljanju identitete državljanov tretjih držav in pri omogočanju njihove vrnitve v državo izvora.

⁽¹⁾ UL L 131, 1.6.2000, str. 43.

⁽²⁾ UL L 64, 7.3.2002, str. 20.

4. Države članice zagotovijo, da njihovi uradniki za zvezo za priseljevanje opravljajo svoje naloge v okviru njihovih pristojnosti in v skladu z določbami, vključno s tistimi o varstvu osebnih podatkov, določenimi v njihovi nacionalni zakonodaji in vseh sporazumih ali dogovorih, sklenjenih z državami gostiteljicami ali mednarodnimi organizacijami.

Člen 3

1. Države članice se sistematično in nemudoma medsebojno obvestijo, Svet in Komisijo o njihovih imenovanjih uradnikov za zvezo za priseljevanje, vključno z opisom njihovih dolžnosti. Komisija zbirko teh podatkov posreduje Svetu in državam članicam.

2. Vsaka država članica obvesti ostale o svojih namerah glede imenovanj uradnikov za zvezo za priseljevanje v tretjih državah, da bi drugim državam članicam omogočila izraziti interes za sklenitev sporazuma o sodelovanju z zadevno državo članico o takem imenovanju, kakor je navedeno v členu 5.

Člen 4

1. Države članice zagotovijo, da njihovi uradniki za zvezo za priseljevanje, napoteni v iste tretje države ali regije, ustanovijo krajevne ali področne mreže za sodelovanje med seboj. Uradniki za zvezo za priseljevanje v okviru takih mrež predvsem:

- se sestajajo redno in kolikor je treba,
- izmenjujejo podatke in praktične izkušnje,
- usklajujejo stališča, ki jih je treba sprejeti v stikih s trgovskimi prevozniki, kadar je to primerno,
- se udeležujejo skupnih specializiranih tečajev usposabljanja, kadar je to primerno,
- organizirajo sestanke za obveščanje in tečaje usposabljanja za člane diplomatskega in konzularnega osebja misij držav članic v državi gostiteljici, kadar je to primerno,
- sprejemajo skupne pristope glede načinov zbiranja in poročanja strateško pomembnih podatkov, vključno z analizami tveganja, pristojnim organom držav članic pošiljateljic,
- prispevajo k dveletnim poročilom o svojih skupnih dejavnostih, ki so sestavljena v skladu s členom 6(1),
- vzpostavijo redne stike s podobnimi mrežami v državi gostiteljici in v sosednjih tretjih državah, kakor je primerno.

2. Predstavniki Evropske komisije so upravičeni do sodelovanja pri srečanjih, organiziranih v okviru mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje, čeprav lahko srečanja, če operativni vidiki tako

zahtevajo, potekajo v odsotnosti predstavnika Evropske komisije. Če je primerno, so lahko povabljena tudi druga telesa in organi.

3. Država članica, ki predseduje Svetu Evropske unije, prevzame pobudo za tako srečanje. Če predsedujoča država članica ni zastopana v državi ali regiji, mora predsedujoča država članica prevzeti pobudo za sestanek.

Člen 5

1. Države članice se lahko dvostransko ali večstransko dogovorijo, da uradniki za zvezo za priseljevanje, ki jih država članica napoti na delo v tretjo državo ali mednarodno organizacijo, skrbijo tudi za interese ene ali več držav članic.

2. Države članice se lahko tudi dogovorijo, da si njihovi uradniki za zvezo za priseljevanje med seboj delijo nekatere naloge.

Člen 6

1. Država članica, ki predseduje Svetu Evropske unije ali, če ta država članica ni zastopana v državi ali regiji, država članica, ki je v funkciji predsedstva, za Svet in Komisijo ob koncu vsakega semestra sestavi poročilo o dejavnostih mrež uradnikov za zvezo za priseljevanje, v katerih ima predstavnika, in tudi o položaju v državi gostiteljici v zadevah v zvezi z nezakonitim priseljevanjem.

2. Taka poročila se sestavijo v skladu z vzorcem in formatom, ki ga določi Komisija.

3. Ta poročila bodo predstavljala temeljno obliko obveščanja za pripravo ocenjevalnega poročila, ki ga je treba predložiti Svetu na koncu posameznega predsedovanja in ki ga sestavi Komisija o obstoječem položaju v vsaki tretji državi, kamor so napoteni na delo uradniki za zvezo za priseljevanje držav članic.

4. Komisija na podlagi zgoraj navedenih poročil vključi povzetek o ugotovljenem dejanskem stanju v svoje letno poročilo o razvoju skupne politike o nezakonitem priseljevanju, tihotapljenju in trgovini z ljudmi, zunanjih mejah in vračanju nezakonitih priseljencev. Kadar predstavi svojo oceno Svetu, lahko Komisija poda take predloge ali priporočila, ki se ji zdijo primerni.

Člen 7

Ta uredba ne posega v določbe o konzularnem sodelovanju na lokalni ravni, ki jih vsebujejo Skupna konzularna navodila o vizumih za diplomatska in konzularna predstavništva ⁽¹⁾.

Člen 8

Ta uredba začne veljati 5. januarja 2004.

⁽¹⁾ UL C 313, 16.12.2002, str. 1.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.

V Bruslju, 19. februarja 2004

Za Svet

Predsednik

M. McDOWELL
